

СЛУЖ

ФЕДЕРАТИВНЕ Н

Sluzbeni vesnik NRM

Skoplje

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази по потреби, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању. — Огласи по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату и посебна издања 101-11 за огласе 101-11
1-34 1-931

Среда, 18. октобар 1961.

БЕОГРАД

БРОЈ 41

ГОД. XVII

Цена овом броју је 60.— дина. — Претплата за 1961. годину износи 2.000.— дина, а за иностранство 3.000.— динара — Редакција: Улица Краљевина Марка бр. 9. Пошт. факс 226 — Телефони: централа 28-010 и 28-417. Администрација 26-276. Одељење продаје 22-619.

621.

На основу члана 175. став 3. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), члана 1. став 1. тачка 3. и члана 2. став 1. тачка 4. Уредбе о одређивању савезних матичних управних органа за питања стручног оспособљавања кадрова („Службени лист ФНРЈ“, бр. 29/59 и 8/60), у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за општу управу, савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује

П РА В И Л Н И К О СТРУЧНОЈ СПРЕМИ ДЕВИЗНИХ ИНСПЕКТОРА

И. Опште одредбе

Члан 1.

Овим правилником прописује се стручна спрема за визне инспекторе.

На девизне инспекторе, ако овим правилником није друкчије одређено, примењиваће се одговарајуће одредбе Правилника о стручној спреми управних службеника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 25/59 и 7/60).

Члан 2.

За девизног инспектора може бити постављено лице које има високу, вишу или средњу стручну спрему.

Под стручном спремом, у смислу става 1. овог члана, подразумева се, и то:

1) под високом стручном спремом — завршен други степен наставе на економском или правном факултету или њему равна висока школа, прописан стаж и положен стручни испит;

2) под вишом стручном спремом — завршен први степен наставе на економском или правном факултету или њему равна виша школа, прописан стаж и положен стручни испит;

3) под средњом стручном спремом — завршена економска или нека друга школа финансијског или економског смера истог ранга, или гимназија, прописан стаж и положен стручни испит.

Под стручном спремом, у смислу става 2. овог члана, подразумева се и стручна спрема призната службеницима прве, друге и треће врсте по прописима о јавним службеницима.

Члан 3.

Под стажом, у смислу члана 2. овог правилника, подразумева се време проведено на девизним и спољнотрговинским пословима, на пословима контроле платног и робног промета са иностранством, на девизно-правним и судским пословима у органима државне управе, самосталним установама, друштвеним и привредним организацијама и на пословима финансијске инспекције, и то:

1) најмање три године — за лица која имају високу стручну спрему;

2) најмање четири године — за лица која имају вишу стручну спрему;

3) најмање пет година — за лица која имају средњу стручну спрему.

II. Стручни испит

• Члан 4.

Општи део стручног испита полаже се по програму прописаном чланом 16. Правилника о стручној спреми управних службеника, а посебни део стручног испита — по програму из члана 5. овог правилника.

Члан 5.

Градиво за програм посебног дела стручног испита обухвата:

1) систем формирања и расподеле укупног прихода и дохотка привредних организација и установа;

2) систем девизног и спољнотрговинског пословања;

3) примењена књиговодства;

4) систем девизне контроле;

5) организацију и надлежност редовних и привредних судова, јавног тужилаштва, јавног правобранилаштва и органа привредних инспекција.

Из предмета наведеног у тачки 3) става 1. овог члана испит се полаже писмено, а из осталих предмета наведених у ставу 1. овог члана — усмено.

Члан 6.

Програм посебног дела стручног испита за девизне инспекторе који имају звања прве, друге или треће врсте прописује савезни Државни секретаријат за послове финансија према градиву из члана 5. став 1. овог правилника.

Члан 7.

Стручни испит полаже се пред испитном комисијом коју образује савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за општу управу.

III. Прелазне и завршне одредбе

Члан 8.

Лице које се постави за девизног инспектора, а стручни испит није положило и није ослобођено од полагања тог испита, полагаће стручни испит из члана 4. овог правилника.

Службеници који прелазе из друге јавне службе, из привредне или друштвене организације или из самосталне професије у службу девизне ин-

спекције, а положили су стручни испит односно посебни испит за признање стручне спреме вишег степена, полагање допунски испит из градива прописаног чланом 5. овог правилника које не садржи градиво стручног испита односно посебног испита за признање стручне спреме вишег степена који су положили.

Градиво за полагање допунског испита по ставу 2. овог члана, одређује орган код кога је образована испитна комисија.

Члан 9.

Службеници наведени у члану 8. овог правилника дужни су положити стручни односно допунски испит у року од једне године од дана постављења, а девизни инспектори који су се затекли у служби девизне инспекције на дан ступања на снагу овог правилника и којима је решењем о постављењу наложено полагање стручног испита — у року од једне године од дана објављивања програма из члана 6. овог правилника.

Службеник који у року из става 1. овог члана не положи стручни односно допунски испит, не може даље вршити службу девизног инспектора.

Члан 10.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија може, у сагласности са комисијом из члана 18. Закона о јавним службеницима, изузетно ослободити од полагања стручног испита лице које се поставља за девизног инспектора, ако има стаж од најмање осам година на пословима из члана 3. овог правилника.

Члан 11.

Стручни испит полагаће се према градиву из члана 5. овог правилника по истеку три месеца од објављивања програма. До тог рока стручни испит ће се полагати по досадашњем програму, а ако то кандидат захтева — по програму одређеном овим правилником и пре истека рока од три месеца.

Члан 12.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о стручној спреми девизних инспектора („Службени лист ФНРЈ“, бр. 2/54).

Члан 13.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 11—24717/1

27. септембра 1961. године

Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

622.

На основу члана 175. став 3. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за општу управу, Савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује

П Р А В И Л Н И К

О СТРУЧНОЈ СПРЕМИ И СТРУЧНИМ ИСПИТИМА СЛУЖБЕНИКА КОЈИ ВРШЕ ИЗВРШНЕ ПОСЛОВЕ У ПОРЕСКОЈ СЛУЖБИ

1. Опште одредбе

Члан 1.

Одредбе овог правилника односе се на службенике који врше извршне послове у пореској служби општинских и реских народних одбора.

Члан 2.

Под стручном спремом за звања службеника који врше извршне послове у пореској служби, одређена чланом 150. став 2. Закона о јавним службеницима, подразумева се, и то:

1) под нижом стручном спремом — завршена основна школа (чл. 6. и 28. Општег закона о школству — „Службени лист ФНРЈ“, бр. 28/58 и 27/60) или њој равна спрема, прописан стаж и положен стручни испит;

2) под средњом стручном спремом — завршена економска или нека друга школа финансијског или економског смера истог ранга, или гимназија, прописан стаж и положен стручни испит.

Под средњом стручном спремом подразумева се стручна спрема и без школске спреме из тачке 2. става 1. овог члана, ако службеник у звању пореског извршитеља положи посебни испит из чл. 38. и 39. овог правилника — за признање средње стручне спреме.

Члан 3.

Приправнички стаж постоји за звања пореског извршитеља и порезника.

Приправнички стаж траје две године. По истеку приправничког стажа приправник полаже стручни испит.

Члан 4.

Лице које нема потребну праксу на извршним пословима у пореској служби и сличним пословима и које није положило стручни испит може бити постављено за приправника за звање пореског извршитеља ако има школску спрему из члана 2. став 1. тачка 1, а за приправника за звање порезника ако има школску спрему из члана 2. став 1. тачка 2. овог правилника.

Члан 5.

Приправнику који пређе из друге службе у пореску службу може старешина надлежан за постављење приправнички стаж проведен у другој служби признати у целини или делимично, с тим да приправнички стаж у пореској служби не може бити краћи од шест месеци.

2. Стручна обука приправника

Члан 6.

За време приправничког стажа приправник се налази на стручној (практичној) обуци.

Сврха стручне обуке је да приправник у току стажа практичним радом и учењем под надзором и по одређеном програму упозна послове у пореској служби које врше службеници са одговарајућим звањем.

Члан 7.

Стручна обука приправника за време приправничког стажа изводи се у писарници и у органу управе надлежном за послове финансија општинског односно реског народног одбора.

Члан 8.

Старешина органа управе надлежног за послове финансија у коме се изводи стручна обука приправника дужан је приправнику за време обуке омогућити да се упозна са свим пословима на којима се стручна обука изводи (члан 9).

Пре почетка извођења стручне обуке приправника треба упознати с одредбама овог правилника, са програмом стручног испита који он треба да положи и са пословима на којима се стручна обука изводи.

За правилно и потпуно извођење стручне обуке одговорно је лице које руководи пословима пореске службе.

Члан 9.

За време приправничког стажа стручна обука приправника траје:

- а) за приправника за звање пореског извршитеља:
 - 1) на пословима писарнице — — — 2 месеца;
 - 2) на пословима разреза свих врста и облика пореза, доприноса и других прихода буџета и фондова које плаћају грађани — — — 7 месеци;
 - 3) на пословима наплате пореза, доприноса, такса и других прихода буџета и фондова које плаћају грађани — — — 8 месеци;
 - 4) на пословима пореског књиговодства и осталим пословима — — — 6 месеци;
- б) за приправника за звање порезника:
 - 1) на пословима писарнице — — — 2 месеца;
 - 2) на пословима прихода из привреде — — — — — 4 месеца;
 - 3) на пословима буџета — — — — — 2 месеца;
 - 4) на пословима разреза свих врста и облика пореза, доприноса, такса и других прихода буџета и фондова које плаћају грађани — — — 9 месеци;
 - 5) на пословима пореског књиговодства — — — — — 4 месеца;
 - 6) на пословима наплате пореза, доприноса, такса и других прихода буџета и фондова које плаћају грађани и осталим пословима — — — — — 2 месеца.

Члан 10.

За време стручне обуке приправник води дневник стручне обуке.

У дневник стручне обуке приправник уписује: послове на којима се обучава, време трајања обуке на појединим пословима и начин извођења обуке.

Увид у дневник стручне обуке и оверавање извођења обуке врши старешина који руководи пословима пореске службе. Оверавање дневника стручне обуке врши се најмање једанпут месечно. На крају обуке старешина у дневнику даје мишљење о успеху који је приправник постигао у току обуке.

Члан 11.

Ради што боље припреме за полагање стручног испита, приправнику се мора у току радног времена оставити време потребно за упознавање прописа и одговарајуће стручне литературе.

Члан 12.

За време стручне обуке приправнику се могу давати у рад одређени послови на којима се стручна обука изводи. Такав рад сматра се као део стручне обуке и врши се под надзором.

Приправник се по завршеној стручној обуци распоређује на одговарајуће радно место, ако старешина надлежан за постављење не одреди да се стручна обука продужи.

Приправник се не може поставити на руководеће место односно положај, нити може замењивати службеника на таквом месту односно положају.

Ако се стручна обука не изводи по утврђеном распореду (члан 9) или се поступа противно одредбама овог правилника о стручној обуци, приправник

је дужан о томе обавестити старешину органа у коме је запошљен. Ако се и после тога стручна обука не изводи по утврђеном распореду или се поступа противно одредбама овог правилника о стручној обуци, приправник је дужан то саопштити органу при коме постоји служба административне инспекције.

Члан 13.

Старешина који руководи пословима пореске службе односно службеник кога тај старешина одреди, пропитивањем приправника провериће да ли је и у којој мери приправник спреман за полагање испита.

Ако се пропитивањем утврди да приправник није довољно припремљен за полагање испита, треба му на то указати и упутити га које градиво и у којој мери треба још да савлада.

У оквиру пропитивања приправнику треба давати и пробне писмене задатке према програму стручног испита.

III. Стручни испит

Члан 14.

Програм стручног испита састоји се из општег и посебног дела.

Члан 15.

Градиво за програм општег дела стручног испита за звање пореског извршитеља обухвата:

- 1) државно и друштвено уређење Југославије — основно знање;
- 2) радне односе — основно знање;
- 3) управни поступак — основно знање;
- 4) канцеларијско пословање.

Члан 16.

Градиво за програм општег дела стручног испита за звање порезника обухвата:

- 1) државно и друштвено уређење Југославије;
- 2) привредни систем Југославије — основно знање;
- 3) радне односе;
- 4) управни поступак и управне спорове;
- 5) канцеларијско пословање.

Члан 17.

Градиво за програм посебног дела стручног испита за звање пореског извршитеља обухвата:

- 1) прописе о порезима;
- 2) прописе о таксама;
- 3) пореско књиговодство.

Члан 18.

Градиво за програм посебног дела стручног испита за звање порезника обухвата:

- 1) систем пореза;
- 2) систем такса;
- 3) прописе о формирању и расподели укупног прихода и дохотка привредних организација и установа — основно знање;
- 4) прописе о финансирању социјалног осигурања — основно знање;
- 5) пореско књиговодство;
- 6) буџетски систем — основно знање.

Члан 19.

Приправник може поднети пријаву за полагање стручног испита најраније на месец дана пре истека приправничког стажа.

Писмену пријаву за полагање стручног испита кандидат подноси органу у коме је запошљен, а овај је доставља органу код кога је образована испитна комисија.

Уз пријаву за полагање стручног испита, поред општих података о датуму и месту рођења кандидата (општина, срез, народна република), његовој стручној спреми (школе, курсови и сл.), звању и платном разреду и пословима на којима је радио, доставља се и оверени препис решења о постављењу, а за приправника и дневник стручне обуке, са мишљењем о успеху који је кандидат постигао у току обуке.

За службеника који, у смислу члана 197. став 2. или члана 198. став 3. Закона о јавним службеницима, треба да полаже допунски испит, уз пријаву за полагање испита прилаже се решење у коме је одређено градиво за полагање допунског испита (члан 30. став 2).

Члан 20.

Ако рок за полагање стручног испита није одређен у решењу о постављењу, а није донето решење о ослобођењу од полагања испита, службеник је дужан положити одговарајући испит под условима и у року из члана 197. став 2, члана 198. став 3. или члана 199. став 1. Закона о јавним службеницима.

Члан 21.

Полагање стручног испита одобрава орган код кога је образована испитна комисија, ако утврди да кандидат испуњава услове за полагање испита. О датом одобрењу обавештава се кандидат преко органа у коме је запошљен. На исти начин обавештава се и кандидат коме није одобрено полагање испита.

Ако стручна обука кандидата није спроведена према одређеном распореду, а за то није крив кандидат, полагање стручног испита може се дозволити и без испуњења тог услова.

Орган код кога је образована испитна комисија утврђује распоред и одређује рокове и време за полагање стручног испита, водећи при том рачуна о жељама и интересима кандидата, као и о томе да у полагању испита не дође до застоја. Кандидат коме је одобрено полагање испита мора бити обавештен о дану полагања испита бар на 15 дана пре дана одређеног за полагање испита.

Члан 22.

Стручни испит за звање пореског извршитеља полаже се усмено, а за звање порезника писмено и усмено.

Задатак за писмени испит саставља члан комисије односно лице одређено као испитивач за предмет из кога се полаже писмени испит. Задатак може обухватити једно или више питања из области пореске службе.

Задатак треба саставити тако да се из његове обраде може видети у којој мери је кандидат овладао прописима и другим знањима потребним за вршење послова звања за које се припрема.

Члан 23.

Председник или члан испитне комисије кога он одреди предаје кандидатима задатак непосредно пре почетка писменог испита. Приликом предаје задатка кандидатима се саопштава којим се помоћним средствима смеју служити при изради писменог задатка.

Приликом израде писменог задатка употреба помоћних средстава која нису дозвољена повлачи удаљење са испита.

Изради задатка присуствују председник или члан комисије кога он одреди, члан комисије односно испитивач који је дао задатак и записничар.

Члан 24.

За израду писменог задатка даје се време од четири часа. Време дато за израду задатка рачуна се од тренутка предаје задатка кандидатима.

Задатак (оригинал и концепт) ради се на хартији обележеној печатом органа код кога је образована испитна комисија.

Кандидат потписује сваки лист хартије на коме је радио писмени задатак. Присутни члан испитне комисије убележава на предатом задатку време предаје и оверава то својим потписом.

После израде писменог задатка кандидат полаже усмени испит.

Члан 25.

На усменом испиту кандидат се испитује из целокупног градива које се на испиту полаже по чл. 15. до 18. овог правилника. Испитивање кандидата на усменом испиту врши се, по правилу, у току једног дана.

Начин усменог испитивања утврђује испитна комисија.

Усменом испиту присуствују чланови испитне комисије и записничар. Ако је комисији придодат испитивач, он присуствује испиту само док испитује.

Сваки члан испитне комисије има право да поставља питања кандидату. Трајање усменог испита није временски ограничено. Кандидат треба да се испитује све док члан комисије (испитивач) односно комисија не стекне уверење о степену знања кандидата. О трајању усменог испитивања одлучује сваки члан испитне комисије односно испитивач појединачно, а председник испитне комисије може у том погледу да интервенише у току целог испитивања.

Члан 26.

Оцењивање се врши комисијски. Комисија оцењује целокупан успех кандидата на испиту, имајући у виду одговоре на усменом испиту, а за кандидате који полажу и писмени испит — и писмени задатак.

Оцена општег успеха кандидата је: „положио са одличним успехом“, „положио са врло добрим успехом“, „положио са добрим успехом“, „или није положио“.

Оцена се даје већином гласова. У случају равномерне поделе гласова, одлучује страна на којој је глас председника комисије.

Члан 27.

Стручни испит може се поновити два пута. Време између једног и другог полагања не може бити краће од 6 месеци.

Кандидат који не положи један део испитног градива (један или два предмета), може из тог дела градива полагати поправни испит у року који одреди испитна комисија, а који не може бити краћи од месец дана. Саопштење о року полагања поправног испита кандидат није положио прима на потпис на записнику испитне комисије.

На поправном испиту даје се писмени задатак само ако кандидат полаже испит из градива из кога је радио писмени задатак, а писмени задатак приликом ранијег полагања није повољно оцењен.

О полагању поправног испита приликом првог полагања стручног испита обавештава се одмах и орган у коме је кандидат запошљен.

Члан 28.

Ако кандидат из неоправданих разлога не приступи одређеног дана полагању поправног испита, сматра се да није положио стручни испит. Сматра се да кандидат није положио стручни испит и ако неоправдано одустане од започетог полагања стручног испита или буде удаљен са испита (члан 23. став 2). О томе се у записник испитне комисије уноси забелешка и писменим путем обавештава орган у коме је службеник запошљен.

Члан 29.

Службеник који не положи поправни испит из предмета из којих је показао слаб успех, полаже поново цео стручни испит у року из члана 27. став 1. овог правилника.

Члан 30.

Службеник који прелази у пореску службу из друге јавне службе, из привредне или друштвене организације или из приватне професије и који је положио стручни испит у својој струци, полаже допунски испит из оног градива које не садржи градиво испита који је положио. Овај испит полаже се у року који не може бити дужи од једне године од дана ступања службеника на дужност. Овај рок одређује се у решењу о постављењу (члан 197. став 2. или члан 198. став 3. Закона о јавним службама).

Из којих ће предмета службеник из става 1. овог члана полагати допунски испит, одређује орган код кога је образована испитна комисија и о томе обавештава службеника преко органа у коме је запошљен бар на 6 месеци пре истека рока у коме је обавезан да положи овај испит.

Службеник из става 1. овог члана који приликом постављења добије звање пореског инспектора, не полаже допунски испит.

Члан 31.

Полагање допунског испита из члана 30 овог правилника може се поновити само једанпут.

Ако службеник на допунском испиту не положи један део испитног градива (један или два предмета), може из тог дела градива полагати поправни испит у року који одреди испитна комисија, а који не може бити краћи од месец дана.

Службеник који не положи поправни испит из предмета из којих је показао слаб успех, полаже поново цео допунски испит у року који не може бити краћи од 6 месеци од дана полагања поправног испита.

IV. Посебни испит за унапређење у више звање**Члан 32.**

За полагање посебног испита за унапређење у више звање може поднети захтев порезник који је провео три године у завршном платном разреду тог звања и који је за последње три године добијао повољне оцене (члан 188. ст. 1. и 2. Закона о јавним службама).

На посебном испиту за унапређење у више звање утврђује се способност службеника за вршење послова вишег звања.

Посебни испит за унапређење у више звање кандидат полаже писмено и усмено.

За задатак на писменом испиту кандидату се даје да реши једно или више питања из области пореске службе.

На усменом испиту кандидату се постављају питања у вези са писменим задатком. Осим тога, кандидат се испитује из области пореске службе, а нарочито из прописа који се у служби примењују.

Члан 33.

Кандидат се оцењује према успеху приказаном у обраци писменог задатка и на усменом испиту.

Оцена успеха кандидата је: „положио“ или „није положио“.

Члан 34.

Кандидат који не положи посебни испит за унапређење у више звање, може се пријавити да поново полаже тај испит по истеку 6 месеци од сваког претходног полагања.

V. Посебни испит за признање средње стручне спреме**Члан 35.**

Службеник у звању пореског извршитеља коме је по члану 177. Закона о јавним службеницима одобрено полагање посебног испита за признање средње стручне спреме, полаже тај испит по одредбама овог правилника.

Члан 36.

Посебни испит за признање средње стручне спреме може полагати само службеник који је положио стручни испит за своје звање или је од полагања овог испита ослобођен.

Члан 37.

Посебни испит за признање средње стручне спреме обухвата теоријска и практична знања.

Програм овог испита састоји се из општег и посебног дела.

Члан 38.

Програм општег дела посебног испита за признање средње стручне спреме обухвата следеће градиво:

- 1) народни језик;
- 2) националну историју;
- 3) привредни систем Југославије — основно знање;
- 4) управни поступак и управне спорове.

Члан 39.

Програм посебног дела посебног испита за признање средње стручне спреме обухвата градиво из члана 18. овог правилника.

Члан 40.

Службеник коме је одобрено полагање посебног испита за признање средње стручне спреме подноси пријаву са одобрењем органу у коме је запошљен. Старешина овог органа доставља пријаву органу код кога је образована испитна комисија. Уз пријаву доставља се одобрење за полагање испита.

Орган код кога је образована испитна комисија одређује дан и час полагања испита и о томе обавештава кандидата преко органа у коме је запошљен.

Члан 41.

На испиту кандидат прво усмено полаже градиво општег дела испита.

Кандидат који не положи општи део, не може полагати посебни део испита.

Кандидату који није показао задовољавајући успех из једног дела општег дела испита (један или два предмета), комисија може одредити да полаже поправни испит из тог градива. Рок у коме ће он полагати поправни испит одређује испитна комисија, и тај рок не може бити краћи од два месеца нити дужи од дванаест месеци од претходног полагања. Ако кандидат из неоправданог разлога не приступи полагању поправног испита у одређеном року, сматра се да није положио овај део испита.

Кандидат који положи општи део испита, полаже следећег дана писмени испит у оквиру посебног дела испита.

Задатак за писмени испит саставља члан комисије односно лице одређено као испитивач за предмет из кога се полаже писмени испит.

За писмени испит кандидату се даје да реши сложеније задатке из тог предмета.

За израду писменог задатка даје се време од четири часа. У случају потребе, ово се време може продужити највише још за два часа.

Изради писменог задатка присуствују председник или члан комисије кога он одреди, члан комисије који је дао задатак и записничар.

У погледу поступка приликом израде писменог задатка, важе одредбе члана 24. овог правилника.

Члан 42.

После израде писменог задатка кандидат полаже усмени испит из градива посебног дела испита.

Усмено испитивање обухвата дискусију по теми коју је кандидат писмено обрадио и испитивање из градива посебног дела испита.

Члан 43.

Усмено испитивање врши се на начин прописан у члану 25, а оцењивање на начин прописан у члану 26. овог правилника.

Члан 44.

Кандидат који на испиту не покаже задовољавајући успех из градива општег дела посебног испита за признање средње стручне спреме, може само једанпут поновити полагање испита из градива тог дела, у року који не може бити краћи од једне године нити дужи од две године од првог полагања.

Понављање испита из градива посебног дела овог испита није дозвољено.

VI. Испитне комисије

Члан 45.

Испитну комисију пред којом се полаже стручни и допунски испит образује републички државни секретаријат за послове финансија односно секретаријат за послове финансија аутономне јединице, у сагласности са секретаријатом извршног већа народне републике односно аутономне јединице за општу управу.

У решењу о образовању испитне комисије одређује се и седиште комисије.

Члан 46.

Испитну комисију пред којом се полаже посебни испит за унапређење у више звање образује старшина органа у коме је службеник запошљен.

Кандидату ће се одобрити, ако то буде захтевао, да овај испит полаже пред испитном комисијом пред којом се полаже стручни испит.

Члан 47.

Испитну комисију пред којом се полаже посебни испит за признање средње стручне спреме образује републички државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са секретаријатом републичког извршног већа за општу управу.

У решењу о образовању испитне комисије одређује се и седиште комисије.

Члан 48.

Испитне комисије из чл. 45. до 47. овог правилника састоје се од председника и два члана, који су у исто време и испитивачи. У случају потребе, комисије се могу поунити потребним бројем испитивача за одређени део испитног градива.

Решењем о именовању чланова комисије одређује се и исти број заменика и записничар. Тим решењем одређује се и које ће градиво испитивати који члан комисије односно испитивач.

Председник, чланови комисије, њихови заменици, као и испитивачи, одређују се из редова истакнутих стручњака.

За члана испитне комисије и испитивача, као и за њихове заменике, не може бити именовано лице које има спремне ниже врсте од спреме звања за које се испит полаже

Члан 49.

Целокупну администрацију у вези са испитом врши организациона јединица органа код кога је испитна комисија образована, у чију надлежност спада школство и стручно уздизање кадрова.

Члан 50.

О току испита води се записник.

Записник се води према образцу који је за управне службенике прописао Секретаријат Савезног извршног већа за општу управу.

Члан 51.

Члановима испитних комисија, испитивачима, и записничару припада хонорар према посебним прописима.

Хонорар испитивачима одређује се за време док су стварно учествовали у раду испитне комисије, али најмање два часа.

Трошкове испитних комисија сноси орган код кога је комисија образована.

VII. Заједничке одредбе

Члан 52.

Сви испити полажу се по програму који прописује савезни Државни секретаријат за послове финансија и издаје га као своје службено издање.

Члан 53.

Службеник који је дужан да положи стручни испит не може бити унапређен у више звање нити у виши платни разред док тај испит не положи.

На службенике којима је приликом постављења у звање по одредби члана 193. став 3, члана 197. став 2. или члана 198. Закона о јавним службеницима решењем о постављењу одређено полагање стручног испита, одредба става 1. овог члана примењује се после истека рока у коме су били дужни положити стручни испит, али само у погледу унапређења у виши платни разред.

Члан 54.

Службеници постављени у звање пореског инспектора не полажу стручни испит. Овај испит не полажу ни службеници унапређени у више звање по члану 193. став 1. Закона о јавним службеницима.

Члан 55.

По завршеном испиту кандидату саопштава успех председник испитне комисије у присуству свих чланова комисије.

Члан 56.

Кандидату који је положио испит издаје се уверење о положеном испиту.

Уверење о положеном испиту издаје орган код кога је образована испитна комисија, на образцу који је за управне службенике прописао Секретаријат Савезног извршног већа за општу управу.

Уверење о положеном испиту потписују старшина органа код кога је образована испитна комисија односно службеник кога он овласти, и председник комисије.

Уверење се издаје у два примерка, од којих се један примерак уручује службенику а други се улаже у његов персонални лист.

За кандидата који није положио испит издаје се о томе орган у коме је запошљен.

Члан 57.

Кандидат који полаже испит ван места службовања, има право на накнаду путних трошкова по прописима о накнади путних и других трошкова, и

то кад први пут полаже испит и кад полаже поправни испит после првог полагања стручног испита.

Кандидат који из неоправданих разлога не приступи полагању испита, нема право на накнаду путних трошкова.

Путни трошкови падају на терет органа у коме је службеник запошљен.

Члан 58.

Кандидат има право на плаћено одсуство за полагање испита.

Ако кандидат полаже испит у другом месту, у одсуство по ставу 1. овог члана урачунава се и време потребно за одлазак у место полагања испита и повратак у место пребивања.

Одсуство по ст. 1. и 2. овог члана не урачунава се у годишњи одмор нити у одсуство по члану 87. став 1. Закона о јавним службеницима.

VIII. Прелазне и завршне одредбе

Члан 59.

Испити положени на Вишем финансијском тежају Министарства финансија ФНРЈ и Вишем економском курсу Привредног савета ФНРЈ признају се као стручни испити за звање порезника.

Члан 60.

Службеници којима је приликом постављења извршеног до 1. јануара 1958. године одређено да полажу посебни испит за признање средње стручне спреме, као и службеници којима је до тог дана одобрено полагање овог испита, полагаће испит за признање средње стручне спреме према програму који им је одређен.

Члан 61.

Стручни испит полагаће се према програму из глава III и V овог правилника по истеку три месеца од објављивања програма. До тог рока овај испит ће се полагати по досадашњим програмима, а ако кандидат захтева — по програму одређеном овим правилником, и пре истека рока од три месеца од објављивања програма.

Члан 62.

Даном ступања на снагу овог правилника престају да важе одредбе Правилника о стручној спреми службеника финансијске службе који раде на

пословима прихода, царина и рачуноводства („Службени лист ФНРЈ“, бр. 23/54) које се односе на пореске службенике.

Члан 63.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 11-16787/1

17. септембра 1961. године

Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

623.

На основу члана 36а. Уредбе о катастру земљишта („Службени лист ФНРЈ“, бр. 43/53, 23/56, 52/59 и 13/61), савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА ЛЕСТВИЦА КАТАСТАРСКОГ ПРИХОДА

1. У Лествицама катастарског прихода, одштампаним као прилог „Службеног листа ФНРЈ“, бр. 31/57, 36/58, 22/59, 32/59, 49/59, 13/60 48/60 и 38/61, које су саставни део Наредбе о одобравању Лествица катастарског прихода („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/57, 9/58, 30/58 и 36/58), одобравају се измене утврђене од Комисије за утврђивање катастарског прихода за Народну Републику Словенију за катастарске културе: њива, ливада, пашњака, винограда и шума у свим катастарским орезовима Народне Републике Словеније, осим катастарских срезова Волоско, Слуњ и Чаковец III.

Ове измене Лествица катастарског прихода одштампане су уз ову наредбу и чине њен саставни део.

2. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се и за 1960. годину.

Бр. 13—24501/1

4. октобра 1961. године

Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

НАРОДНА РЕПУБЛИКА: СЛОВЕНИЈА

ЛЕСТИЦИЕ КАТАСТАРСКОГ ПРИХОДА

Катастарски орез	Класа земљишта							
	1	2	3	4	5	6	7	8
Катастарски приход по 1 ха у хиљадама динара								
Н њ и в е								
Мурска Сوبота	60	50	42	35	27	18	13	7
Љутомер	65	57	49	40	30	20	10	—
Птуј I (Птуј)	70	62	54	45	36	23,5	13	5
Птуј II (Рогатец)	60	50	40	30	20	12	5	—
Радгона	70	62	52	41	28	18	12	—
Брежице I (Брежице)	72	62	52	40	30	20	12	5
Брежице II (Планина)	56	48	39	30	17	8	3	—
Великовец III (Чрна)	46	38	30	22	14	8	4	—
Камник	73	65	53	42	31	20	10	8
Кочевје	58	47	34	22	11	4	—	—
Крањ I (Крањ)	73	65	55	47	36	26	16	5
Крањ II (Пољане—Селце)	58	50	42	33	24	15	6	3
Крањ III (Тржич)	70	60	45	32	20	8	3	—
Кришко I (Кришко)	68	58	48	36	23	16	9	4
Кришко II (Трбовље)	65	56	45	33	22	15	7,5	3
Логатец	60	48	36	26	16	8	3	—

Катастарски срез	Класа земљишта							
	1	2	3	4	5	6	7	8
	Катастарски приход по 1 ха у хиљадама динара							
Литија I (Литија)	66	54	43	34	25	15	7	3
Литија II (Вишња гора)	68	57	46	36	26	16	7	3
Љубљана	76	66	56	46	35	22	12	4
Марибор I (Марибор)	76	66	56	47	38	27	15	6
Марибор II (Похорје)	56	48	35	22	12	5	—	—
Ново место I (Ново место)	68	60	49	38	22	8	4	—
Ново место II (Сува Крајина — Горјанци)	60	45	35	22	10	4	—	—
Постојна II (Илирска Бистрица)	60	52	42	32	22	14	6	3
Постојна III (Постојна)	56	48	38	24	16	7	3	—
Радовљица I (Радовљица)	70	60	50	42	33	21	10	4
Радовљица II (Бохињ)	53	46	38	27,5	17	8	3,4	—
Радовљица III (Крањска гора)	48	40	32	23	15	8	3,4	—
Словен Градец	65	55	45	36	26	17	10	4
Цеље I/1 (Цеље)	76	66	56	46	36	26	15	6
Цеље I/2 (Витање)	60	51	41	34	25,5	16	9	4
Цеље II/1 (Вранско—Лашко)	68	58	48	38	30	21	10	4
Цеље II/2 (Горњи град)	65	56	45	34	19	9	4	—
Чрномељ	56	46	36	26	17	9	4	—
Горица	79	69	50	41	30	20	10	—
Горица III (Канал)	70	60	50	38	26	16	8	4
Копер	82	68	46	34	24	16	8	3
Постојна I (Випава)	70	60	48	36	22	8	—	—
Сежана	54	42	30	18	9	3	—	—
Толмин I (Толмин)	63	56	48	37	26	15	7	3
Толмин II (Бовец)	37	31	24	16,5	10	5	2,4	—

Л ж н а д е

Мурска Сوبота	39	35	29	24	18,5	15,5	10,5	4
Љутомер	40	37	33	28	23	16	9	4
Птуј I (Птуј)	42	37	32	26	20	15	10	4
Птуј II (Рогатец)	36	30	22	18	12,5	6	3	—
Радгона	43	37	34	26,5	22	17,5	13	6
Брежице I (Брежице)	43	37	31	24	19	13	8	4
Брежице II (Планина)	37	31	23	15	10	3	—	—
Великовец III (Чрна)	32	24	18	14	9	6	3	—
Камник	43	36	29	23	17	12,5	8	3
Кочевје	30	22	16	11	6	3	—	—
Крањ I (Крањ)	40	34	28	22	16	12	8	4
Крањ II (Пољане—Селце)	32	27	22	18	13	9	6	3
Крањ III (Тржич)	36	30	25	20	14	9	6	3
Кршко I (Кршко)	40	34	28	21	14	9	4	—
Кршко II (Трбовље)	40	30	25	18	12	8	3	—
Логатец	35	30	25	17	12	8	5,5	3
Литија I (Литија)	40	33	25	20	14	10	6	3
Литија II (Вишња гора)	40	33	26	21	15	11	7	3
Љубљана	44	40	34	28	21	14	8	3
Марибор I (Марибор)	45	40	34	27	20	14,5	10	5
Марибор II (Похорје)	35	28	22	14	7	4	—	—
Ново место I (Ново место)	40	33	26	18	10	6	3	—
Ново место II (Сува Крајина—Горјанци)	36	29	22	12	6	3	—	—
Постојна II (Илирска Бистрица)	36	30	24	18	10	5	2	—
Постојна III (Постојна)	38	32	25	18	12	7	4	2
Радовљица I (Радовљица)	38	32	26	20	14	11,5	7	3
Радовљица II (Бохињ)	26	22	19	16	13	8	5	3
Радовљица III (Крањска гора)	26	22	17	13	9,8	7	5	3
Словен Градец	37	32	28	22	16	11	7	3
Цеље I/1 (Цеље)	45	40	34	27	20	15	10	5
Цеље I/2 (Витање)	33	28	23	17	7	3	—	—
Цеље II/1 (Вранско—Лашко)	40	36	31	26	19	14	10	4
Цеље II/2 (Горњи град)	37	34	27	22	14	8	3	—
Чрномељ	37	30	24	19	14	8	5	3
Горица	43	36	28	20	12	7	4	—
Горица III (Канал)	34	28	22	16	8	3	—	—
Копер	43	33	22	16,5	11	7	4	2
Постојна I (Випава)	38	32	24	20	13	8	4	—
Сежана	30	22	10	5	3	—	—	—
Толмин I (Толмин)	38	30	22	14	9	6	4	2
Толмин II (Бовец)	30	22	16	10	7,5	4,4	2,8	1,8

Катастарски срез	Класа земљишта							
	1	2	3	4	5	6	7	8
	Катастарски приход по 1 ха у хиљадама динара							
	П	а	ш	њ	а	ц	и	ш
Мурска Собота	11,5	10	9	7,5	6	4,6	3,4	2,4
Љутомер	11,5	7,5	4,8	3,6	2,4	2	—	—
Птуј I (Птуј)	15	12	9	6	4	3	2	1
Птуј II (Рогатец)	10	6	3	1	—	—	—	—
Радгона	14	7,5	4	—	—	—	—	—
Брежице I (Брежице)	13,5	10,5	7,5	5	3	1	—	—
Брежице II (Планина)	9	5	2,4	0,6	—	—	—	—
Великовец III (Чрна)	8	6,4	3,6	2,4	1,5	1	0,6	0,4
Камник	13	8	4	2,4	1,5	1	0,5	0,3
Кочевје	7	6	4	2	1	0,5	—	—
Крањ I (Крањ)	15	12	10	7	4	2	1	—
Крањ II (Пољане—Селце)	6,4	5	4,2	3,2	2,4	0,6	0,3	—
Крањ III (Тржич)	7	5,5	4,2	3,4	2,4	1,5	0,6	0,3
Кршко I (Кршко)	13	10	7	3	2	1	—	—
Кршко II (Трбовље)	9	6	3,2	2	0,6	—	—	—
Логатец	6	4	1,8	0,6	—	—	—	—
Литија I (Литија)	9	6	4,4	2,4	1,5	0,6	—	—
Литија II (Вишња гора)	9	6	4	2,2	1,5	0,6	—	—
Љубљана	15	10	7	3,6	1,5	0,5	—	—
Марибор I (Марибор)	19	14	10	6	4	3	2	1
Марибор II (Похорје)	12	8	5	3	1,5	—	—	—
Ново место I (Ново место)	10	7,5	5	3	1	—	—	—
Ново место II (Суха Крајина—Горјанци)	7,5	5	3	1,6	0,6	—	—	—
Постојна II (Илирска Бистрица)	4	2	1,1	0,6	0,3	—	—	—
Постојна III (Постојна)	6	3,6	1,8	1	0,6	0,3	—	—
Радовљица I (Радовљица)	9	7	5	3	2	1,5	0,6	0,4
Радовљица II (Бохинь)	6	4,4	3	1,5	1	0,6	0,3	—
Радовљица III (Крањска гора)	3	2	1	0,6	0,3	—	—	—
Словен Градец	15	12	8	4	3	2	1	0,5
Цеље I/1 (Цеље)	16	12	9	6	3	1,5	—	—
Цеље I/2 (Витанье)	9	6	4,6	3	2	1	—	—
Цеље II/1 (Вранско—Лашко)	12	9	6	3	1	—	—	—
Цеље II/2 (Горњи град)	7,5	6	5	3	1	0,4	—	—
Чрномelj	7	5	3	2	1	0,4	—	—
Горица	7	5	3	1	0,2	—	—	—
Горица III (Канал)	5	3	1	0,2	—	—	—	—
Копер	5	3,2	2,4	1,4	0,8	0,6	0,3	0,1
Постојна I (Вишава)	10,5	6	2	0,4	—	—	—	—
Сежана	3,4	1	0,2	—	—	—	—	—
Толмин I (Толмин)	6	4	3	1,8	1,2	0,8	0,4	0,2
Толмин II (Бовец)	5	3,2	1,6	0,8	0,4	0,2	0,1	—

В и н о г р а д и

Брежице II (Планина)	91	80	68	45	20	—	—	—
----------------------	----	----	----	----	----	---	---	---

Ш у м е

Кочевје	13,5	10,5	7	4,5	2	—	—	—
Љубљана	13,5	10,5	8	6,5	5,5	4,5	2,5	—
Ново место II (Сува Крајина—Горјанци)	10	7,1	5	4	2	—	—	—
Постојна III (Постојна)	13	10	8	6,5	5	3,5	2	—
Цеље II/1 (Горњи град)	15	12	9,3	7,5	6	4,8	2,5	—

624.

На основу члана 70. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ”, бр. 49/59, 9/60, 19/60, 13/61 и 27/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ**О ГАРАНТОВАНИМ МИНИМАЛНИМ ЦЕНАМА ПИРИНЧАНЕ АРПЕ РОДА 1961. ГОДИНЕ**

1. Земљорадничким задругама (опште земљорадничке задруге, сељачке радне задруге и специјализоване земљорадничке задруге), пољопривредним добрима, пољопривредним комбинатима и економијама (у даљем тексту: пољопривредне организације) обезбеђује се гарантована минимална цена за пиринчану арпу (неољуштен пиринач) рода 1961. године, и то:

- 1) за I класу — 76 динара за 1 кг;
- 2) за II класу — 69 динара за 1 кг;
- 3) за III класу — 60 динара за 1 кг.

2. Цене из тачке 1. ове наредбе подразумевају се франко утоварено у вагон или друго превозно средство, утоварна станица продавца, и то за пиринчану арпу потпуно зрелу, здраву, без дефектних

и оштећених зрна, незаражену пиринчаним болестима или штеточинама, следећег квалитета:

- 1) за I класу — исте сорте, са највише 5% црвених зрна, 2% примеса и нечистоће и 14% влаге;
 - 2) за II класу — исте сорте, са највише 15% црвених зрна, 2% примеса и нечистоће и 14% влаге;
 - 3) за III класу — разних сорти, са преко 15% црвених зрна, са највише 2% примеса и нечистоће и 14% влаге.
3. Ако пиринчана арпа има проценат примеса и нечистоће или влаге већи или мањи од оног који је предвиђен у тачки 2. ове наредбе, одређена цена ће се за сваки већи односно мањи проценат примеса и нечистоће или влаге смањити односно повећати за исти проценат (1:1). Разломци се узимају у обзир.
4. Ова наредба не односи се на пиринчану арпу, без обзира на класу, која има влаге више од 18% или примеса и нечистоће више од 8% за I класу, више од 15% за II класу и више од 18% за III класу.

5. Дирекција за исхрану дужна је по ценама из тачке 1. ове наредбе куповати све количине пиринчане арпе рода 1961. године које јој пољопривредне организације понуде ради продаје.

6. Дирекција за исхрану и пољопривредне организације утврђују уговором рокове преузимања и трошкове ускладиштења, као и остале услове испоруке и преузимања пиринчане арпе.

7. Дирекција за исхрану може овластити поједине привредне организације да за њен рачун купују пиринчану арпу у смислу одредаба ове наредбе.

8. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 6080/1

13. октобра 1961. године

Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Бреџел, с. р.

625.

На основу члана 45. став 2. Уредбе о левизном пословању („Службени лист ФНРЈ“ бр. 2/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове робног промета и секретаријатима Савезног извршног већа за индустрију и за пољопривреду и шумарство, Комитет за спољну трговину издаје

НАРЕДБУ

О ДОПУНИ НАРЕДБЕ О ОДРЕЂИВАЊУ РОБЕ КОЈА СЕ МОЖЕ ИЗВОЗИТИ САМО НА ОСНОВУ ДОЗВОЛЕ

1. У Наредби о одређивању робе која се може извозити само на основу дозволе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 4/61) у тачки 1. под 2. пољопривредни производи из гране 211 (ратарство), на крају текста тачка и зарез замењују се зарезом и после тога додају се три нове алинеје, које гласе:

„кромпир,
кукуруз,
сирково семе“.

2. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

П. бр. 2005/1

12. октобра 1961. године

Београд

Председник
Комитета за спољну трговину,
Сергеј Крајгер, с. р.

626.

На основу чл. 52, 72. и 73. Закона о штампи и другим видовима информација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/60), савезни Државни секретаријат за унутрашње пословеноси

РЕШЕЊЕ

О ЗАБРАНИ УНОШЕЊА И РАСТУРАЊА КЊИГЕ „ANATOMY OF A MORAL“

1. Забрањује се уношење и растурање у Федеративној Народној Републици Југославији књиге „Anatomy of a Moral — the political essays of Milovan Đilas“, објављене 1959. године у Њујорку.

2. Забрањује се уношење у земљу и растурање свих новина, часописа и других штампаних ствари које у целини или у изводима преносе текст књиге из тачке 1. овог решења.

Бр. 1099

28. септембра 1961. године

Београд

Државни секретар
за унутрашње послове,
Светислав Стефановић, с. р.

627.

На основу члана 45. став 2. Општег закона о школству („Службени лист ФНРЈ“, бр. 28/58 и 27/60) и члана 12. одељак II тачка 3. Уредбе о преношењу послова у надлежност савезних и републичких органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/58, 18/59 и 9/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове робног промета, Секретаријат Савезног извршног већа за рад прописује

ПРАВИЛНИК

О СТИЦАЊУ СТЕПЕНА СТРУЧНОГ ОБРАЗОВАЊА РАДНИКА НА ПРАКТИЧНОМ РАДУ У УГОСТИТЕЉСКИМ ПРИВРЕДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

Члан 1.

Радници у угоститељским привредним организацијама који се оспособљавају на практичном раду, стичу стручно образовање на начин и под условима који су прописани Упутством о испитима за стицање степена стручног образовања радника на практичном раду у привредној организацији („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61).

Републички секретаријат за рад односно републички орган надлежан за стручно образовање, у смислу тачке 6. Упутства о испитима за стицање степена стручног образовања радника на практичном раду у привредној организацији, прописале у року од 6 месеци од дана ступања на снагу овог правилника састав и начин рада испитних комисија, као и програме градива и начин полагања испита за раднике у угоститељству.

Прописима из става 2. овог члана може се одредити да испитне комисије раде при среским односно републичким угоститељским коморама.

Члан 2.

Радницима који су стекли стручну спрему по одредбама Правилника о стручној спреми радника запослених у угоститељским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 23/55 и 32/56), признаје се одговарајући степен стручног образовања.

Члан 3.

Радници који су до дана ступања на снагу овог правилника започели полагање стручног испита,

полажу испит под условима и на начин прописан Правилником о стручној спреми радника запослених у угоститељским предузећима и радњама.

Члан 4.

Даном ступања на снагу овог правилника престају да важе: Правилник о стручној спреми радника запослених у угоститељским предузећима и радњама и Упутство о полагању стручних испита радника запослених у угоститељским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/55).

Члан 5.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 07-2001/1

3. октобра 1961. године

Београд

Секретар за рад,
Љупчо Арсов, с. р.

628.

На основу тачке 1. Одлуке о овлашћењу Секретаријата за рад Савезног извршног већа за доношење правилника о хигијенско-техничким заштитним мерама при раду („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/58), у сагласности са секретаријатима Савезног извршног већа за народно здравље и за пољопривреду и шумарство, Секретаријат Савезног извршног већа за рад прописује

П РА В И Л Н И К

О ХИГИЈЕНСКО-ТЕХНИЧКИМ ЗАШТИТНИМ МЕРАМА ПРИ РАДУ НА ЕКСПЛОАТАЦИЈИ ШУМА

І. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

У циљу спречавања и отклањања опасности по живот и здравље лица запослених при раду на експлоатацији шума (у даљем тексту: радници) организације су дужне придржавати се хигијенско-техничких заштитних мера предвиђених овим правилником и поступати по опште признатим правилима о животу и здрављу радника.

Члан 2.

Под организацијама, у смислу овог правилника, подразумевају се привредне организације, државни органи, самосталне установе, органи или установе јавне службе, друштвене или задружне организације.

Члан 3.

Радници морају бити упознати са свим опасностима и штетним појавама у вези са радом на експлоатацији шума.

Радницима се морају обезбедити прописана лична заштитна средства, која се морају одржавати у исправном стању и употребљавати на прописан начин.

Члан 4.

Алат, направа, машине, уређаји и остали предмети које радници употребљавају при раду, морају бити исправни за рад, прописно заштићени и стално одржавани у исправном стању.

Члан 5.

Радове на експлоатацији шума могу вршити само радници са одговарајућим квалификацијама односно радници оспособљени за обављање одређене врсте посла.

Члан 6.

Радницима се мора обезбедити пружање прве помоћи за случај несреће на послу. Смештај у радничким становама, исхрану и снабдевање животним

намирницама и другим артиклима свакодневне потребе дужна је организација обезбедити радницима у складу са чланом 60. Закона о радним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61) и одредбама овог правилника.

Члан 7.

Ако овим правилником поједине хигијенско-техничке заштитне мере нису предвиђене, примењиваће се одредбе Општег правилника о хигијенским и техничким заштитним мерама при раду („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/47 и 36/50) односно одредбе других прописа о хигијенско-техничкој заштити ако су заштитне мере предвиђене тим прописима.

ІІ. ЗАШТИТНЕ МЕРЕ КОД ПОЈЕДИНИХ РАДОВА И НА УРЕЂАЈИМА

1. Сеча

Члан 8.

Одредбе чл. 8. до 20. овог правилника односе се на заштитне мере при сечи, обарању, односно рушењу стабала и изрази шумских сортимената (у даљем тексту: сеча), ако за поједине врсте сеча нису предвиђене посебне заштитне мере.

Члан 9.

Забрањено је вршити сечу по мраку, за време олује, грмљавине, густе магле и поледнице, као и на местима где постоји опасност од усова.

Члан 10.

Радови на сечи морају започети и завршити се у току истог дана за време дневне светлости.

Члан 11.

Алати и уређаји са којима је сеча извршена, морају се одмах после употребе уредно сложити на за то одређено место.

Члан 12.

У свакој линији сече сме радити само једна партија радника.

На стрмом терену, без обзира на међусобну удаљеност, забрањен је рад једне партије радника изнад друге. Сеча се мора вршити увек одоздо на горе.

При сечи на границама линија, једна партија радника мора бити удаљена од друге најмање за двоструку дужину стабла које се руши.

Члан 13.

Клинасти засек секиром са стране на коју стабло мора бити оборено, мора бити дубок 1/3 до 1/4 пречника стабла на пању, а рез тестере са супротне стране мора бити нагнут према засеку и завршавати на неколико сантиметара изнад доњег руба засека.

Члан 14.

Забрањено је истовремено подсецање и подрезивање више стабала и рушење једног стабла помоћу другог.

Члан 15.

Почетак падања стабла мора се суседним партијама радника благовремено објавити унапред уговореним звучним знаком, довољно јаким да га могу чути сва лица која се налазе у опасном простору.

Ако се сеча врши у близини или изнад прометног пута и других саобраћајница, стамбених и других објеката, радилишта и сл., морају се за време обарања стабла предузети одговарајуће мере сигурности против опасности отискивања стабла и другог материјала.

Члан 16.

Радници који врше кресање грана са старих гранатих стабала, морају за време кресања бити снабдевени прописаним лествама или пењалицама и при раду везани сигурним ужетом.

За време кресања грана не сме се нико задржавати испод стабла.

Члан 17.

Забрањено је пењати се на полуоборено стабло које се у паду зауставило, као и на стабло на коме се полуоборено стабло зауставило.

Члан 18.

Сету бензинском моторном тестером и електричном моторном тестером (у даљем тексту: моторна тестера) смеју вршити само радници који су за ту врсту посла обучени.

Код сваке моторне тестере мора бити запослено бар једно лице квалификовано за руковање тестером.

Члан 19.

Забрањено је моторну тестеру стављати у погон ако ланац тестере није искључен и тестера није у стабилном положају.

Забрањено је прелажење преко моторне тестере док је ланац тестере у покрету, као и пушење за време рада са бензинском моторном тестером.

Члан 20.

Мотор тестере при пуштању у погон мора бити укупчан у празан ход.

Док је мотор тестере у раду, забрањено је проверавати затегнутост или вршити поправку ланца тестере.

2. Трупљење стабла и израда огревног и другог кратког дрвета

Члан 21.

Одредбе чл. 18. до 20. овог правилника примењиваће се при раду на трупљењу стабла и изради огревног и другог кратког дрвета.

Члан 22.

Покретање трупца при трупљењу стабла сме се вршити искључиво полугама, окретаљкама, цапницама и другим погодним алатом, и то гурањем од себе.

Члан 23.

Трупљењу стабла сме се приступити тек пошто се стабло постави у стабилан положај односно подупре кочевима забијеним у земљу.

При трупљењу стабла и изради огревног и другог кратког дрвета на стрмом терену, не сме једна партија да буде изнад друге без обзира на њихову међусобну удаљеност.

Члан 24.

Цепање трупаца у огревно и друго кратко дрво сме се вршити клиновима од тврдог сувог дрвета и дрвеним маљевима који морају бити на крајевима степнути гвозденим шинама и осигурани против спадања шина.

3. Извлачење дрвета

а) Извлачење људском снагом

Члан 25.

При спуштању трупаца на стрмом терену иде прети опасност од отискивања, не сме једна партија радника да буде изнад друге, без обзира на њихову међусобну удаљеност.

Распоред радника у свакој партији мора се одредити тако да буде искључена могућност повреде радника од трупаца и другог кратког дрвета.

Члан 26.

Ако се испод места са кога се врши спуштање, бацање или тумбање трупаца и другог кратког дрвета налази пут, радилиште или какав други објекат, морају се предузети све мере сигурности

да се у опасном простору нико не креће нити задржава.

Члан 27.

Спуштање огревног и другог кратког дрвета ручним санкама, сме се вршити на удаљености највише до 500 метара од места цепања.

На истој санкарској стази спуштање дрвета морају вршити најмање два санкара, чија међусобна удаљеност не сме бити мања од 10 м и већа од 50 м.

Величину товара одређује непосредни руководица радова према врсти санкарске стазе и дрвета које се спушта, тако да та величина товара не сме да пређе 1.5 пр. м. по једним санкама.

Члан 28.

Ступци на ручним санкама морају бити осигурани од испадања а предњи ступци морају надвишавати товар најмање за 0,15 м.

Тежиште товара на санкама мора бити на њиховом задњем делу.

На стрмом и клизавом терену, ручне санке морају имати сигурне кочнице, а пут се мора посипати шљунком или песком.

б) Извлачење запрежном стоком и моторним возилима

Члан 29.

Вуча трупаца по земљи помоћу запрежне стоке низ стрми терен сме се вршити само сигурном запрежном рудом уз одговарајући уређај за кочење.

По равном терену и уз брдо, вуча трупаца по земљи помоћу запрежне стоке сме се вршити и без запрежне руде али тако да запрежна стока и трупци буду повезани сигурним средствима.

Члан 30.

Пут по коме се врши извлачење трупаца и другог кратког дрвета, мора бити, по потреби, са стране осигуран против испадања трупаца и слободан од било каквог дрвног материјала.

Стрми део пута, где прети опасност да се трупци сами клизају, треба стално посипати песком, шљунком или туцањиком.

Члан 31.

Запрежна кола за превоз дрвета морају бити исправна и имати кочницу.

При превозу дужих трупаца на стрмом терену, на задњем делу кола мора бити запослен и кочничар.

Члан 32.

Размак између појединих запрега на смирутом и клизавом равном путу мора износити најмање 5 м а на стрмом терену целу дужину стазе.

Члан 33.

За време превоза дрвета моторним возилом, забрањено је седети на трупцима.

4. Слагање дрвета

Члан 34.

Сабирно стовариште мора, по правилу, имати утоварну рампу.

Место на коме се врши слагање дрвног материјала мора бити претходно очишћено и заравнато а дрво — сложено на равне и хоризонтално намештене подлоге.

Нагиб терена за слагање дрвног материјала не сме прелазити 15°.

Члан 35.

Трупци се при слагању на стоваришту морају подупрети и осигурати од осипања и клизања.

Забрањено је слагање трупаца у нагибу већем од 30° и у висину преко 3 м. Нагиб подлоге не сме прелазити 10°.

Члан 36.

Слагање трупца мора се вршити под руководством стручног лица, а радници који раде на слагању морају за тај посао бити оспособљени.

При раду на слагању трупца мора бити обезбеђено довољно слободниг простора за брзо склањање радника у случају опасности.

Члан 37.

Огревно и друго кратко дрво на стовариштима не сме се слагати у висину преко 2,2 м.

Сложаји оревног и другог кратког дрвета морају на крајевима бити крстовима или кољем са сигурним подупирачима осигурани од осипања.

5. Риже

Члан 38.

Све суве и водене риже (у даљем тексту: риже) морају бити на прописан начин изведене од стручњака, а пре пуштања у рад — комисијски прегледане и одобрене за употребу.

Риже се морају за време употребе свакодневно прегледати у погледу исправности, а нарочито после топлења снега, олуја, дуготрајних киша и дужег прекида рада.

Рад на оштећеним рижама мора се одмах обуставити и тек по отклањању недостатака наставити.

Члан 39.

Поред стручно-техничких услова, на рижама морају бити проведене и заштитне мере нарочито на местима где искакање дрва може проузроковати веће несреће или штете. Те заштитне мере јесу: нарочито повишење страница риже у луковима, подизање јаким заштитних зидова код прелаза риже преко цесте и путева, покрај млинова, брана и осталих објеката. Заштитни зидови морају бити изведени тако да дрво које искочи из риже, не може пасти на цесту или на ма који објекат уз рижу.

Члан 40.

Уста риже морају бити изграђена тако да омогућују безбедно убацивање дрва.

На стоваришту код уста риже мора бити тачно означено докле радници смеју силазити у уста риже.

Члан 41.

Са једне стране уста риже и на једној томили (сложају, мегли, витлу) сме радити само једна партија радника тако да на устима риже могу бити запослене само две партије радника, и то на супротним странама уста риже.

Помоћна стоваришта за убацивање дрва уздуж риже, морају бити изграђена на кратком одвојку са изграђеним устима за убацивање дрва.

Убацивање мањих количина дрва може се уздуж риже вршити на главном потезу само ако су на њему изграђени дужи потези убацивања или подигнути јаки заштитни зидови.

Члан 42.

Дрво на стоваришту покрај уста риже мора бити уредно сложено тако да код убацивања дрва у рижу осипање и рушење дрва не може утрозити раднике који убацију дрва у рижу. Ситно дрво (огревно, јамско) не сме се, по правилу, слагати код уста риже у висини преко 2 м.

Трупци у непосредној близини уста риже смеју бити сложени и припремљени по висини само у једном реду да би се, по потреби, у сваком моменту могло обуставити убацивање трупца.

Члан 43.

Ако се убацивање дрва у рижу врши непрестаном и форсираном ради ограниченог радног времена а теренске прилике не дозвољавају запошљавање сразмерно већег броја радника, убацивање у

рижу вршиће више партија радника које ће се међусобно смењивати у крајим размацима времена, у циљу спречавања несреће услед преморености радника.

По целој дужини риже, са једне и са друге стране, опасан простор мора бити видљиво означен црвеном бојом на стаблима или постављањем нарочитих знакова.

За време рада риже, нико се не сме задржавати у опасном простору уздуж риже.

Члан 44.

Уста риже, односно свако место убацивања дрва у рижу мора бити дојавном службом стално повезано са местом избацивања дрва из риже. Дојавна служба може бити телефонска или устна. Устна дојавна служба састоји се од постављања „поштара“ уздуж целе дужине риже. Удаљеност појединачних поштара сме бити толика да се суседни поштари могу међусобно видети и споразумети гласом или знаком.

Стајалишта поштара морају, по правилу, бити изван опасног простора уздуж риже. Ако се по потреби, поједини поштари налазе у опасном простору, они морају бити у сигурним заштитним просторима.

Са радом на убацивању дрва у рижу сме се започети тек пошто је претходно уздуж целе риже објављен почетак рада. На сваки начин мора бити објављен и сваки завршетак рада риже.

Сви знаци у дојавној служби уздуж риже морају бити једнообразни и унапред договорени.

Члан 45.

Код рижа поштари морају имати прописни алат којим ће несметано и без опасности уклањати сметње које настају у току рада. Забрањено је руком уклањати сметње које настају у воденим рижама за време рада.

Код свих рижа поштари и остали радници морају бити снабдевени крапчама (крампицима, дерезама, мачкама) ради сигурнијег кретања по строј и мокрој рижи.

Члан 46.

Код рижа на местима где је рад поштара због висине рижа немогућ или отежан, мора се уз рижу изградити стаза (ногоступ) широка најмање 30 см. Стаза (ногоступ) уз рижу мора бити ограђена сигурном оградом, високом 1 м.

Члан 47.

На рижама којима се превозе трупци и јамско дрво, радници морају бити цапинери и упознати са свим опасностима свог рада.

Члан 48.

Квашење, посипање шљунком, као и отклањање разних сметњи, сме се вршити на сувим рижама само за време прекида рада риже.

Члан 49.

За време смрзавања, густе магле, јакот невремена и по ноћи, не сме се вршити транспорт рижама.

Завршетак рада на убацивању дрва у рижу мора бити удешен тако да дрво убачено у рижу може још за време дневне светлости стићи на место избацивања.

Изузетно, може се вршити транспорт рижама и по ноћи, али само ако је рижа оспособљена за ноћни рад (довољно осветљење, добра организација рада и сл.) и ако је за тај рад добивено претходно одобрење надлежне службе инспекције рада.

Члан 50.

По престанку рада на устима риже, као и на другим местима за убацивање дрва у рижу, морају се поставити направе којима ће се уста риже и дру-

та места за убацивање дрва у рижу затворити, да би се онемогућило упадање или убацивање дрва у рижу.

Дрво које је за време рада рике избачено из рике, мора се по престанку рада покупити и уклонити тако да се радници могу увек потпуно слободно кретати уздуж рике.

Члан 51.

Ходање по ризи забрањено је без обзира да ли рика ради или не. Ова забрана мора бити на појединим местима видљиво истакнута.

Одредба става 1. овог члана не односи се на раднике који за време мировања рике врше поправку рике.

Члан 52.

Рика мора на свом доњем крају бити изграђена тако да омогућује избацивање дрва без сударања.

За време рада суве рике у простору стоваришта на месту избацивања дрва из рике не сме се нико задржавати.

Одношење и одвожење избаченог дрвеног материјала из рике, може се вршити тек по обустави рада рике, ако не постоје уређаји са којима се то може вршити без опасности по раднике.

Члан 53.

На крају рике морају се изградити одвојци (један или више) који се стављају у употребу помоћу нарочитих окретница, да би се омогућио рад и одстраниле сметње у појединим деловима стоваришта.

По завршетку рада рике, скретница мора бити постављена тако да ток рике буде одведен у онај одвојак где не могу бити утрожени радници у случају отискивања дрва у рижу. За време рада рике, скретница мора бити добро осигурана (закључана) или под сталним надзором скретничара.

Члан 54.

Код водених рика вода се мора пре места избацивања одводити каналима, ако се избацивање дрва не врши у водене канале (базене), тако да радници на стоваришту раде на сувом терену.

6. Плављење дрва и сплаварење

Члан 55.

Плављење дрва у природним водотоцима не сме се вршити за време смрзавања.

Члан 56.

Места убацивања (стоваришта) морају бити изграђена тако да се бацање или спуштање дрва у воду може вршити без опасности по раднике.

Члан 57.

Ако се плављење врши непрекидно дуже времена, морају се дуж водотока поставити поштари (стражари) који ће плављење надзирати и сметње у плављењу одстрањивати.

Поштари морају бити снабдевени прописним алатом (рижароки чекић, цапин, чакља и сл.).

Члан 58.

Код плављења по дубоким рекама, смеју се за поштаре употребљавати искључиво лица која знају пливати.

Члан 59.

Радници који прате трупце при плављењу, морају имати потребан алат ради уклањања сметњи у току плављења. Радници запослени на том послу, морају знати пливати.

Члан 60.

Вађење дрва из воде на одређеном месту мора се вршити помоћу нарочитих направа (грабуља) или помоћу чврстих односно пловених брана.

Ако је обала на местима где се дрво вади из воде стрма, мора бити уређена или изграђена тако да изношење дрва буде омогућено без нарочитих опасности.

Бране помоћу којих се дрво вади из воде, морају имати довољно широку попличану стазу (ногоступ) тако да је приступ и рад на њој лако омогућен.

Радницима који раде на брани на вађењу дрва из воде, забрањено је ходати по слободним пловеним трупцима. Прелажење по пловеним трупцима дозвољено је само ако су ти трупци међусобно повезани кламфама или жицом и ако су преко њих приковане довољно широке даске.

Члан 61.

Ако се плављење врши на тај начин што се плављени трупци на погодном месту прикупљају ради утараивања у сплавове иза природних или изграђених устава односно брана, отварање бране или устава и осипање трупаца смеју вршити само поуздани и вешти радници који потпуно познају опасности тог рада.

Уставе и бране морају бити комисијски испитане од стручњака и одобрене за употребу.

Члан 62.

За сплаварење могу се употребити само квалификовани сплавари који знају пливати.

Члан 63.

Повезивањем сплава мора руководити радник стручан и искусан за овај посао.

Сплав не сме бити ужи од 2 м нити краћи од 4 м, без обзира да ли је изграђен од прерађеног или облог дрвета.

За састав и повезивање сплава од облог дрвета мора се употребити челично уже или сирове поврте са прописним кламфама.

Сплавови од израђеног дрва морају бити чврсто повезани жицом.

Сплаварење преко нарочито опасних места сме се вршити само дану.

Члан 64.

Осплав мора бити опремљен са најмање два весла (думана), једним резервним веслом, једном мотком (дајаком за потискивање), довољним бројем резервних кламфи и поврта, ујетом за привезивање сплава уз обалу и жицом, као и потребним алатом (секира, тестера и сл.).

Ако се сплаварење врши непрекидно више од 24 часа, сплавови морају бити снабдевени уређајем за ноћни одмор сплавара и средствима за заштиту сплавара од невремена (шаторока крила и сл.).

Члан 65.

За растављање сплавова важе одредбе овог правилника које се односе на вађење дрва из воде приликом плављења.

Члан 66.

На местима где се врши састављање или растављање сплавова, као и на местима где се сплавови редовно задржавају, морају се подићи прикладне просторије (бараке) са потребним уређајем, у које ће се сплавари моћи склонити а зими отрејати.

7. Жичаре (жичне железнице)

Члан 67.

Жичаре морају бити саграђене према савременим техничким искуствима и правилима а градити се могу само на основу одобрених пројеката.

Жичара мора пре употребе бити комисијски испитана од стручњака и одобрена за употребу.

Жичара се мора најмање свака два месеца стручно прегледати. О резултатима прегледа мора се водити посебна књига.

Жичара се мора прегледати и после дужег периода рада и јачег невремена.

Члан 68.

За утовар и истовар дрва на жичари, мора се изградити утоварна и истоварна станица.

Простор за утовар и истовар дрва, мора бити довољно широк да се радници запослени на утовару и истовару могу лако кретати и за време рада жичаре.

Члан 69.

Радници запослени на жичари морају бити упознати са свим опасностима рада на жичари.

Утоварна и истоварна станица (члан 68. став 1) морају бити међусобно спојене телефонском везом и сигналним уређајем (звонцем).

Промет жичаром одвијаће се употребом сигнала. Уговорени сигнали морају бити на утоварној и истоварној станици истакнути на видном месту. Радници запослени на жичари морају бити упознати са сигналним који су једнообразни и унапред договорени.

Члан 70.

Вожња људи жичаром је забрањена. Жичаром се смеју возити само радници који са знањем одговорног руководиоца врше поправке и радове на одржавању жичаре.

За превоз радника који врше поправке и радове на одржавању жичаре, морају постојати посебне корпе (кошара) ограђене пуном оградом високом до 1 м.

Корпом из става 2. овог члана не смеју се возити више од два лица.

Члан 71.

Поједини возови на жичари смеју се отпремати само у одређеном размаку, и то један за другим. На утоварној станици мора на видном месту бити истакнут одређени размак возова.

Члан 72.

Вожња на жичари сме отпочети само после датог сигнала за почетак вожње.

Члан 73.

Простор испод жичаре, уздуж целе трасе, мора бити видљиво означен, а нарочито на местима где жичара прелази изнад пута, цесте и других објеката.

Терет који преноси жичара мора бити на висини најмање 2 м изнад земље.

8. Чекрци

Члан 74.

За чекрке у експлоатацији шума важе одредбе члана 67. ст. 1, 2. и 4. овог правилника.

Чекрк се мора најмање свака 3 месеца стручно прегледати. О резултатима прегледа мора се водити посебна књига.

Члан 75.

На појединим местима пруге чекрка, мора се поставити аутоматска направа за хватање колиџа у случају прекида ужета.

Члан 76.

Челично уже на бубњу чекрка кад су колиџа са теретом у најнижем положају мора бити још најмање три пута омотано око бубња чекрка.

Дебљина челичног ужета на бубњу чекрка мора бити срачуната за спуштање најтежег предвиђеног терета уз шестоструку сигурност.

Напукло, згњечено или на други начин оштећено челично уже, мора се одмах искључити из употребе.

9. Котураче (гравитационе шумске железнице)

Члан 77.

За котураче у експлоатацији шума важе одредбе члана 67. ст. 1, 2. и 4. овог правилника.

Котурача се мора најмање свака 3 месеца стручно прегледати. О резултатима прегледа мора се водити посебна књига.

Члан 78.

Сигнални знаци при превозу котурачом морају бити унапред утврђени и довољно звучни.

Радници који раде на котурачи морају бити упознати са сигналним знацима.

Члан 79.

Вагонет котураче мора бити снабдевен сигурним кочницама на свим осовинама.

Кочнице се морају свакодневно пре употребе, као и за време успутног задржавања стручно прегледати.

Вагонети са неисправним кочницама, морају се одмах искључити из употребе.

Члан 80.

Вагонет котураче мора имати свог кочничара, који мора бити оспособљен за свој посао, као и добро познавати пругу вагонета и бити упознат са опасностима свог посла.

Место кочничара на вагонету мора бити ограђено сигурном оградом, а патос на коме кочничар стоји мора бити изграђен од здравих и чврстих, међусобно приљубљених, дасака.

Између кочничара и товара мора постојати сигурна заштитна ограда.

Члан 81.

Вучне и одбојне направе на вагонетима котурача морају бити с обе стране вагонета и увек у исправном стању.

Члан 82.

Забрањено је котурачом превозити дрво ноћу, као и за време густе магле, пљуска, јаког невремена и поледнице. При превозу дрва котурачом забрањено је прелазити брзину већу од 5 км на сат.

Члан 83.

Вожња на вагонетима котураче за време превоза дрвета забрањена је свим лицима осим кочничару.

Члан 84.

За хигијенско-техничку заштиту при раду на шумским железницама важе посебни прописи.

10. Утовар и истовар трупаца

Члан 85.

Утовар трупаца мора се вршити по правилу, употребом утоварне рампе.

За утовар трупаца употребљавање се одговарајући уређаји за дизање и преношење трупаца, ако су услови утовара људском снагом тешки и опасни.

Члан 86.

Скидање трупаца са гомиле сме се вршити само одозго, и то котрљањем преко трупаца који се налазе одоздо. Код гомиле трупаца која је са једне стране подупрta помоћу вертикалних ступаца, трупи ће се котрљати преко вертикалне стране гомиле, а ступци који подупиру гомилу скраћиваће се од слоја до слоја.

Са стране са које се врши утовар трупаца, забрањено је, по правилу, нагомилавање трупаца у го-

миле више од 1 м изнад утоварне површине возила.

Ако је гомила трупца виша од 1 м изнад утоварне површине возила, за утовар се морају употребити одговарајуће направе, које омогућавају сигуран утовар.

Члан 87.

За утовар трупаца морају се употребљавати исправне и довољно јаке подлоге (лете). За време утовара, подлоге морају бити на сигуран начин обезбеђене против клизања и помицања.

Код већег нагиба подлоге (преко 30°) или ако је подлога клизава, утовар трупаца мора се вршити помоћу довољно јаких ужета и утоварних направа.

За подупирање трупаца који се утоварују, морају се употребљавати папуче, оковом осигуране против клизања и померања.

Члан 88.

Под на коме стоје радници при утовару трупаца, мора бити довољно широк и од дасака дебљине која онемогућава већа угибања. При утовару, под мора бити осигуран да се не би клизао и померао.

Код већег нагиба подлоге, под мора бити поплочан и снабдевен прикованим попречним летвицама које онемогућавају клизање радника. Кад је под клизав, мора се посипати и песком.

Члан 89.

При слагању трупци се морају осигурати тако да не дође до њиховог клизања и котрљања на ниже. Јачина вертикалних ступаца који држе трупце, мора бити сразмерна њиховом притиску и нагибу. Забрањено је слагање трупаца на нагибима већим од 30°.

Члан 90.

Радници који врше утовар морају радити обувени а, по потреби, снабдевени и крапчама (крампижима, дерезама).

При утовару трупаца, мора бити запослен довољан број радника. Радовима на утовару трупаца мора руководити радник који је упознат са свим опасностима тог посла.

Радник који руководи радовима на утовару трупаца не улази у број радника потребан за утовар.

Члан 91.

За време утовара трупаца, возило на које се трупци утоварују мора бити закочено. Код возила са запрежном стоком, стока мора бити испрегнута.

Ако се утовар трупаца врши на стрмом терену, возило мора бити на сигуран начин подупрто да би се спречило његово превртање.

Члан 92.

Алат потребан за утовар трупаца мора се држати на месту утовара, и то у довољној количини и у исправном стању.

Члан 93.

Трупци натоварени на возило, морају бити на сигуран начин везани исправним и довољно jakim ланцима.

Код превоза трупаца уз брдо, подколица (труксови) морају бити међусобно повезана ланцима или чврстим спојницама.

III. ПОСЕБНЕ ОБАВЕЗЕ У ПОГЛЕДУ СПРОВОЂЕЊА ЗАШТИТНИХ МЕРА

1. Обавезе организације

Члан 94.

За пуштање у рад нових или адаптираних риж, жичара, чекрка и котурача, организација је дужна претходно прибавити одобрење од надлежне службе инспекције рада.

Члан 95.

Радници који болују од несвестице, падавице, грчева мишића, вртоглавице, наглувости, кратковидо-

сти, киле и других сличних здравствених недостатака, не смеју се запошљавати односно распоређивати на радна места на којима би услед таквих недостатака могли изазвати последице опасне по себе и околину.

Члан 96.

Сви опаснији радови морају се вршити са довољним бројем радника који морају бити посебно упознати са опасностима тих радова. Такви радови морају се изводити под стручним руководством и надзором.

Руководење групом радника (партија) мора се поверити стручном лицу.

Члан 97.

Организација је дужна раднике снабдети заштитним средствима, и то:

1) раднике запослене на сечи, окресавану и трупљењу стабала, изради дрвних сортимената, привлачењу трупаца и на утовару и истовару — заштитном обућом са тврдом (челичном) капицом и кожним потколеницама;

2) раднике запослене на санкању дрвета, привлачењу трупаца, убацивању дрвета у рижу и отклањању сметњи на њој, као и на клизавом терену — заштитном обућом осигураном против клизања;

3) раднике запослене на плављењу и сплава-рењу, на утовару на местима избацивања дрвета из водене риже, на изградњи шумских путева преко потока и влажних терена, као и на другим радним местима где се експлоатација шума врши на поплављеном и барском терену — заштитном обућом осигураном против влаге;

4) раднике запослене на плављењу и сплава-рењу, на ризи, шумским железницама и другим радним местима где у близини нема склоништа а у случају невремена не могу напустити своје радно место — непромочивим заштитним огртачима а, по потреби, и непромочивом заштитном одећом и обућом;

5) шофере и кочијаше, ноћне чуваре и особље запослено на шумским железницама — огртачима постављеним животињским кожицама (бундама);

6) раднике запослене у оштрионицама алата и радионицама за одржавање возног парка, као и аутомеханичаре, машиновође и раднике запослене на шумским железницама и моторним тестерама — заштитном одећом;

7) раднике запослене на сечи, окресавану и трупљењу стабала, изради дрвних сортимената и свим пословима где може доћи до повреда од секире или другог оштрог алата — штитницима за потколенице и колена;

8) раднике запослене на утовару и истовару дрвета, као и раднике који на рамену преносе алат — средствима за заштиту рамена (нараменице) а, по потреби, и заштитним рукавицама.

Члан 98.

Ако савремена заштита радника запослених у експлоатацији шума захтева и друга заштитна средства осим наведених у члану 97. овог правилника, организација је дужна одговарајућа средства благовремено набавити у потребним количинама.

Члан 99.

Организација је дужна раднике снабдети потребним алатом и направама, а нарочито:

1) раднике запослене на сечи — ручним и моторним тестерама, секирама, маљевима и сл.;

2) раднике запослене на изради трупаца, огревног и другог кратког дрвета — окретаљкама или цапницама и другим потребним алатом;

3) поштаре запослене при раду на ризи — рижовским чекићем, цапинима, чакљама и другим потребним алатом;

4) раднике запослене на ручном привлачењу или спуштању трупца, на утовару и истовару, као и раднике који прате трупце при плављењу — цапинима, окретаљкама, полугама, ужетима и другим потребним алатом.

Члан 100.

Организација је дужна сваки сплав којим се врши сплаварење снабдети средствима наведеним у члану 64. овог правилника као и чекињима, цапинима, гужвама, светилкама и др.

Члан 101.

На местима где се врши састављање или растављање сплавови односно на местима где се сплавови редовно задржавају, организација је дужна подићи бараче за преноћиште сплавара, заштиту од невремена и сл.

Члан 102.

Радилишта, стоваришта, погони и слична радна места, радне просторије, просторије или простори за смештај моторних возила и запрежне стоке, морају у току ноћи бити осветљени.

Моторна и друга превозна средства морају имати осветљење према саобраћајним прописима.

Радници који ноћу врше било какав рад, морају бити снабдевени светилкама које се не гасе на ветру.

2. Обавезе одговорних лица

Члан 103.

Руководилац радова односно друго одговорно лице (у даљем тексту: одговорно лице) дужно је лично водити надзор над спровођењем свих хигијенско-техничких заштитних мера предвиђених законом, овим правилником и другим прописима, као и над извршавањем мера и наређења надлежних органа службе инспекције рада и других органа.

Члан 104.

Одговорно лице дужно је старати се да алат и уређаји које радници употребљавају при раду буду у исправном стању, да заштитне направе одговарају савременим захтевима хигијенско-техничке заштите рада, као и да у случају квара на време буду поправљени односно замењени новим.

Члан 105.

Одговорно лице дужно је старати се да радници при раду употребљавају прописане заштитне направе и лична заштитна средства и да се у том погледу придржавају важећих прописа и мера.

Члан 106.

Одговорно лице дужно је обезбедити примену специјалних прописа и упутстава у циљу заштите живота и здравља радника, кад се у радничким стањима врши дезинфекција, дезинсекција или дератизација отровним и по живот опасним средствима.

3. Обавезе радника

Члан 107.

Радници су дужни придржавати се свих прописа, мера и опште признатих правила који се односе на спречавање повреда и несрећних случајева при раду, професионалних и других обољења у вези са радом, као и прописа који се односе на општу сигурност грађана. У ту сврху радници су дужни упознати се са свим прописима и мерама који се односе на њихов рад.

Члан 108.

Алат и уређаје којима се служе при раду, заштитне направе, и лична заштитна средства, радници су дужни употребљавати према њиховој намени.

Средствима из става 1. овог члана радници су дужни пажљиво руковати, одржавати их у исправном стању и чувати од оштећења. Све запажене недостатке и неправилности на овим средствима радници су дужни одмах пријавити одговорном лицу.

Члан 109.

Радницима је најстрожије забрањено злоупотребавање, оштећење и самовољно одстрањивање заштитних направа, уређаја и средстава.

Члан 110.

На опасним местима и у опасном простору, који по одредбама овог правилника морају бити означени, радницима је забрањено кретање и задржавање.

IV. ХИГИЈЕНА РАДА

1. Вода за пиће

Члан 111.

Ако по одредби члана 98. Општег правилника о хигијенским и техничким заштитним мерама при раду није могуће обезбедити здраву и питку воду, радницима се мора ставити на располагање дезинфикована или прокувана вода са освежавајућим додацима.

Члан 112.

Природни извори и бунари на радилишту и у његовој непосредној близини, морају се пре почетка употребе очистити, осигурати од загађивања и на одговарајући начин оспособити за снабдевање радника здравом и питком водом.

Вода из природних извора и бунара мора се пре почетка употребе послати на микробиолошки и хемијски преглед према упутству надлежне здравствене станице.

Надлежна здравствена станица одредиће рок у коме се мора извршити поновни преглед такве воде.

Члан 113.

При појави цревних обољења од воде за пиће, вода се мора пре употребе дезинфиковати или прокувати, с тим што ће јој се најмање 10 до 15 минута по кувању додати освежавајући додаци.

Независно од примене мера из става 1. овог члана, таква вода мора се одмах послати на микробиолошки и хемијски преглед.

Члан 114.

Место са кога се радници снабдевају здравом и питком водом не сме бити удаљено више од 5 минута хода од места рада.

Члан 115.

Забрањено је напајати стоку у непосредној близини извора воде за пиће.

2. Ножници

Члан 116.

На свим радилиштима као и местима где радови трају дуже времена, морају се пре почетка радова изградити ножници.

Ножници морају бити изграђени у довољном броју, тако да на сваких 30 радника дође по један ножник.

Ножници морају бити довољно пространи, ограђени и наткривени, са вратима која се отварају напоље и која се могу затворити изнутра.

Ножници се морају свакодневно очистити и дезинфиковати хлорним кречом или кречним млеком. Они морају бити снабдевени посудом за прављење и преношење раствора хлорног креча или кречног млека.

Члан 117.

Нужници морају бити изграђени и распоређени тако да њихова удаљеност од запослених радника не буде већа од 5 минута хода.

Члан 118.

Нужници се не смеју изградити непосредно изнад текуће или стајаће воде, на стрмом терену изнад извора пијаће воде, бунара, стамбених зграда или кухиња. На равном терену одстојање нужника од ових објеката не сме бити мање од 30 м.

Члан 119.

На радилишту на коме ради мање од 10 радника, могу се правити пољски нужници у виду јарка ископаног у ширини и дубини једног ашова.

После вршења нужде у пољском нужнику радник мора фекалије одмах затрпати земљом избаченом при копању јарка. У ту сврху мора му се обезбедити лопата за набацивање земље, чија се дршка свакодневно мора премазивати раствором хлорног креча или кречног млека.

Члан 120.

По завршетку рада на радилишту, све јаме нужника морају се добро дезинфиковати и затрпати са најмање 75 см дебелим слојем земље.

3. Раднички станови**Члан 121.**

Уз свако радилиште, организација је дужна поћи здраве и удобне радничке станове (бараке).

Раднички станови не смеју од радилишта бити удаљени више од 30 минута хода.

Члан 122.

У заједничким просторијама за спавање, на сваког радника мора да буду најмање 8 м³ простора.

У заједничкој просторији за спавање, не сме бити смештено више од 20 радника.

Заједничка просторија за спавање, мора бити најмање 2,3 м висока.

Члан 123.

Под у заједничкој просторији за спавање мора бити издигнут најмање 50 см изнад околног терена и од материјала који се може лако очистити и прати.

Под у заједничкој просторији за спавање мора се свакодневно чистити, а прати најмање сваких 7 дана.

Члан 124.

Сваки радник у заједничкој просторији за спавање мора имати посебан кревет са сламарицом, два чаршавица, јастук и најмање два ћебета.

Постељина се мора мењати најмање сваких 14 дана.

Слама у сламарици мора се мењати најмање два пута годишње а, по потреби, и више пута (кад се појави заразна болест, инсекти и сл.).

Члан 125.

У заједничкој просторији за спавање не сме се држати алат, одећа и обућа као и друге непотребне ствари и материјал.

Уз сваки заједнички стан (бараку) мора постојати посебно одељење за сушење одеће и обуће и за остављање алата и другог материјала.

Члан 126.

При температури нижој од +5°C заједничка просторија за спавање мора се загревати.

Загревање заједничке просторије за спавање не сме се вршити отвореним огњиштем.

Члан 127.

Ако у радничким становима није спроведен во- довод са питком водом, сваки раднички стан мора бити снабдевен одговарајућим бројем канти за питку воду.

Сваком раднику мора се обезбедити по једна чаша за воду за пиће.

Члан 128.

За умивање, прање и одржавање личне хигијене, радницима се мора обезбедити довољна количина здраве и чисте воде.

Ако не постоји погоднији начин за одржавање личне хигијене, заједничка просторија за спавање мора се снабдети умиваоникима тако да на сваких 6 радника дође по један умиваоник (славина).

Уз радничке станове мора се изградити посебна просторија за купање радника са по једним тушем на највише 25 радника и са уређајем за загревање воде за купање.

Уз радничке станове мора се изградити заједничка просторија за прање рубља са потребним уређајима.

Члан 129.

Сваки радник пре него што се смешти у радничком стану, мора се подврћи прегледу због опасности од загађења инсектима. У случају позитивног налаза, радник и његове ствари морају се подврћи дезинсекцији.

Раднички станови морају бити снабдевени довољном количином ефикасног инсектицидног средства.

Дезинсекција кревета у радничким становима мора се вршити редовно два пута месечно, а при појави инсеката и штеточина, морају се одмах предузети одговарајуће мере да се гамад и штеточине униште.

4. Искрапа**Члан 130.**

Уз радничке станове мора се уредити и опремити кухиња са трпезаријом. Радницима се мора обезбедити исхрана мешовитом, здравом и укусном храном, животињског и биљног порекла, са довољним количинама калорија (најмање 4.000 калорија дневно).

Кухиња са трпезаријом не сме бити удаљена од радног места више од 30 минута хода. Уз кухињу треба, по правилу, уредити и просторију за чишћење животних намирница, одељење за прање судова и магацин хране осигуран од инсеката и штеточина.

Члан 131.

Радницима који доносе собом храну и који само користе просторије трпезарије, организација је дужна обезбедити подгревање хране и омогућити им снабдевање довољним количинама животних намирница и осталих артикала за подмирење свакодневних потреба (цигарете, шибице, сапун и др.).

Свим радницима који користе просторије трпезарије, организација је дужна обезбедити средства и прибор за прање руку пре него што приступе јелу.

Члан 132.

Просторије које служе за справљање и дељење хране, морају се после сваког obroка добро очистити, свакодневно бар једанпут прати и најмање једанпут месечно дезинфиковати.

Отпади намирница морају се склонити на за то одређено од инсеката и штеточина сигурно место и свакодневно износити из кухиње и трпезарије. Из круга насеља отпади намирница морају се износити најмање свака 3 дана.

5. Прва помоћ у несрећи**Члан 133.**

На сваком радилишту, без обзира на број радника, мора постојати орманчић или торба са потребним санитарским материјалом и средствима потребним за пружање прве помоћи за случај повреде, унесрећења или изненадних обољења.

Врсту и количину санитарског материјала и других средстава потребних за пружање прве помоћи, одређиваће републички инспекторат рада, у сагласности са републичким санитарним инспектором.

На сваком радилишту мора најмање један радник бити оспособљен за указивање прве помоћи.

Члан 134.

На радилишту где је запослено више од 25 радника, морају бити обезбеђена и увек у припреми прописана носила за пренос повређених радника, као и одговарајуће превозно средство за случај потребе хитног транспортовања теже повређених или оболелих радника.

Превозно средство мора бити подешено тако да се повређени односно оболели радници могу превозити у лежећем ставу.

Превоз до санитарске станице, амбуланте или болнице, мора се извршити неодложно и хитно.

Ради што ефикаснијег указивања прве помоћи повређеним или оболелим радницима већа радилишта морају бити са управом шумских радова повезана сигурном телефонском везом.

Члан 135.

На радилишту где је запослено више од 300 радника, организација је дужна подићи санитарску станицу за пружање прве помоћи са свим потребним уређајима и материјалом.

Руководилац санитарске станице за пружање прве помоћи мора бити стручно лице (лекар или лице са средњом медицинском школом).

V. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ**Члан 136.**

Повреде одредаба чл. 8. до 106. и чл. 111. до 135. овог правилника повлаче одговорност по одредбама тачке 4. Одлуке о овлашћењу Секретаријата за рад Савезног извршног већа за доношење правилника о хигијенско-техничким заштитним мерама при раду.

Повреде одредаба чл. 107. до 110. овог правилника представљају прекршај по одредбама члана 367. Закона о радним односима.

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ**Члан 137.**

Постојеће организације које врше радове на експлоатацији шума а које у погледу сигурности при раду не испуњавају одредбе овог правилника, дужне су заштитне мере код уређаја, средстава и при радовима постепено ускладити са одредбама овог правилника у што краћем року, а најдоцније у року од 2 године од дана ступања на снагу овог правилника.

Рокове за постепено примењивање одредаба овог правилника у постојећим организацијама, одређиваће надлежни орган инспекције рада, водећи при том рачуна о објективним материјалним и техничким могућностима организације.

Члан 138.

Надзор над применом овог правилника, вршиће органи службе инспекције рада.

Члан 139.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о хигијенским и техничким заштитним мерама при раду на експлоатацији шума („Службени лист ФНРЈ“, бр. 6/48).

Члан 140.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 09-1511/4

6. септембра 1961. године

Београд

Секретар за рад,
Љупчо Арсов, с. р.

629.

На основу члана 11. одељак II тачка 1, члана 12. одељак II тачка 1. и члана 30. Уредбе о преношењу послова у надлежност савезних и републичких органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/58, 18/59 и 9/61), секретаријати Савезног извршног већа за рад и за саобраћај и везе споразумно прописују

**П Р А В И Л Н И К
О ИЗМЕНАМА ПРАВИЛНИКА О СТИЦАЊУ И
ПРИЗНАВАЊУ ЗВАЊА ЧЛАНОВА ПОСАДЕ ТР-
ГОВАЧКЕ МОРНАРИЦЕ**

Члан 1.

У Правилнику о стицању и признавању звања чланова посаде трговачке морнарице („Службени лист ФНРЈ“, бр. 42/58 и 52/60) у члану 53. тачка 4. реч: „старијег“ брише се.

Члан 2.

У члану 55. тачка 4. мења се и гласи:

„поморцу који је у Југословенској ратној морнарици стекао чин водника и завршио машинску подофицирску школу или виши подофицирски машински курс, ако ова школа односно курс по важећим прописима о рангу школа и течајева одговара средњој школи за опште образовање, а који има две године пловидбеног стажа на бродовима Југословенске ратне морнарице, од чега најмање по шест месеци у свакој врсти погона, ако положи стручни испит за звање поморског стројара III класе.“

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 565

10. октобра 1961. године

Београд

Секретар за рад,
Љупчо Арсов, с. р.

Секретар
за саобраћај и везе,
Марин Цетинић, с. р.

630.

На основу члана 35. став 1. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Југословенска инвестициона банка доноси

**ИЗМЕНУ XL КОНКУРСА
ЗА ДАВАЊЕ ИНВЕСТИЦИОНИХ ЗАЈМОВА ИЗ
СРЕДСТАВА ОПШТЕГ ИНВЕСТИЦИОНОГ ФОНДА
ЗА ИЗГРАДЊУ, ПРОШИРЕЊЕ И РЕКОНСТРУКЦИЈУ
КАПАЦИТЕТА ЗА ПРОИЗВОДЊУ И ПРЕ-
РАДУ НЕМЕТАЛА**

У XL конкурс за давање инвестиционих зајмова из средстава Општег инвестиционог фонда за

изградњу, проширење и реконструкцију капацитета за производњу и прераду неметала („Службени лист ФНРЈ”, бр. 8/60 и 31/60) у тачки 12. став 2. мења се и гласи:

„Захтеви за зајам за производњу азбеста, укључујући и побољшање његовог квалитета могу се подносити до 31. децембра 1961. године.”

О. бр. 559

16. септембра 1961. године

Београд

Југословенска инвестициона банка
Главна централа

Председник

Управног одбора,

Генерални директор,
Зоран Жагар, с. р.

Никола Миљанић, с. р.

РЕШЕЊА

На основу члана 166. став 2. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ”, бр. 53/57) у вези с чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ”, бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ДРЖАВНОГ САВЕТНИКА У САВЕЗНОМ ДРЖАВНОМ СЕКРЕТАРИЈАТУ ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ

Поставља се за државног саветника у савезном Државном секретаријату за унутрашње послове Селим Нумић, виши саветник у истом Секретаријату.

Б. бр. 52

12. октобра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,

Потпредседник,

Вељко Зековић, с. р.

Александар Ранковић, с. р.

На предлог Управног одбора Заједнице Југословенских пошта, телеграфа и телефона, а на основу члана 119. Закона о организацији Југословенских пошта, телеграфа и телефона („Службени лист ФНРЈ”, бр. 50/60) у вези са чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ”, бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ГЕНЕРАЛНОГ ИНСПЕКТОРА ЗАЈЕДНИЦЕ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ПОШТА, ТЕЛЕГРАФА И ТЕЛЕФОНА

Поставља се за генералног инспектора Заједнице Југословенских пошта, телеграфа и телефона Славко Маркон, досадашњи помоћник генералног директора Заједнице Југословенских пошта, телеграфа и телефона.

Б. бр. 53

12. октобра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,

Потпредседник,

Вељко Зековић, с. р.

Александар Ранковић, с. р.

На основу члана 44. ст. 3. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ”, бр. 10/61) у вези с чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ”, бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ЈЕДНОГ БРОЈА ЧЛАНОВА УПРАВЕ НАРОДНЕ БАНКЕ ФНРЈ

У Управу Народне банке ФНРЈ, поред лица која улазе по свом положају на основу члана 44. ст. 2. и члана 173. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ”, бр. 10/61), именују се, и то:

1. Марковић Милован, помоћник секретара у Секретаријату Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство;

2. Шушњар Никола, помоћник председника Комитета за спољну трговину; и

3. Тонев Бошко, помоћник државног секретара у савезном Државном секретаријату за послове финансија.

Б. бр. 54

12. октобра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,

Потпредседник,

Вељко Зековић, с. р.

Александар Ранковић, с. р.

САДРЖАЈ:

	Страна
621. Правилник о стручној спреми девизних инспектора — — — — —	885
622. Правилник о стручној спреми и стручним испитима службеника који врше извршне послове у пореској служби — — — — —	886
623. Наредба о изменама Лествица катастарског прихода — — — — —	891
624. Наредба о гарантованим минималним ценама пиринчане арпе рода 1961. године — — — — —	893
625. Наредба о допуни Наредбе о одређивању робе која се може извозити само на основу дозволе — — — — —	894
626. Решење о забрани уношења и растурања књиге „Anatomy of a Moral” — — — — —	894
627. Правилник о стицању степена стручног образовања радника на практичном раду у угоститељским привредним организацијама — — — — —	894
628. Правилник о хигијенско-техничким заштитним мерама при раду на експлоатацији шума — — — — —	895
629. Правилник о изменама Правилника о стицању и признавању звања чланова посаде трговачке морнарице — — — — —	903
630. Измена XL конкурса за давање инвестиционих зајмова из средстава Општег инвестиционог фонда за изградњу, проширење и реконструкцију капацитета за производњу и прераду неметала — — — — —	903